D'anònim a idolatrat

Becerra s'abra a amb diversos aficionats del Girona a la sortida de l'estadi de Montilivi Foto: LLU SERRAT.

Entre tots els jugadors del Girona que van restar damunt la gespa de Montilivi durant els minuts posteriors al xiulet final del col·legiat n'hi havia dos d'especialment emocionats. Un era el capità Richy Álvarez i l'altre el porter Isaac Becerra. Conscients tots dos que novament s'escapava una oportunitat única de pujar a la màxima categoria, el regust que agafaven aquells minuts eren del comiat més amarg possible. El porter de Badalona va ser clau durant el partit a l'hora de mantenir el Girona amb possibilitats. I és que una estirada espectacular, amb una mà prodigiosa a rematada de Mikel Merino, va impedir el primer gol navarrès durant la primera meitat. L'afició blanc-i-vermella no va dubtar a corejar el nom de Becerra.

Novament, Isaac tornava a ser providencial, com en infinites ocasions, en què les seves parades permetien als gironins sumar punts i més punts. El noi tímid que va arribar al club per la porta del darrere marxarà com un símbol. L'oportunitat l'ha sabuda aprofitar d'allò més bé. Cada partit. Cada estirada. Cada aturada que deixava bocabadats als aficionat gironins. Becerra va posar, potser, l'última mà a Montilivi, una mà que posteriorment no va servir per a res, ja que Kodro el va batre en el 48, un gol que va obrir en canal al Girona, que, tot i intentar-ho tot per aturar la sagnia, no ha estat encertat i efectiu com ho va ser el dia del Còrdova.

Amb el contracte a només 12 dies d'acabar, el porter badaloní va jugar ahir segurament el darrer partit defensant la samarreta del Girona, un comiat que no va ser culminat amb un ascens històric per al club gironí, que haurà de rearmar-se de nou i esperar una nova oportunitat. Les emocions en forma d'abraçades van intensificar-se en el moment d'abandonar el rectangle de joc. Becerra es va fondre en una abraçada amb Omar Harrak, l'home amb qui més estones, confidències, patiments, etc. ha tingut els darrers anys. El guia que l'ha portat pel camí de l'evolució constant, cap a ser el porter menys golejat de la categoria, amb l'ajuda evident i inestimable dels seus companys. Becerra ha crescut amb passes de gegant i segur que els cops rebuts el faran seguir creixent. La flaire és que ho farà lluny de Montilivi, ja que el badaloní buscava amb la mirada les persones que més l'han ajudat en el periple en el conjunt blanc-i-vermell, com ara el delegat Javier Galiano. Els dos, emocionats, es van abraçar mentre el porter li rascava el cap i plorava desconsoladament.

El sentiment d'haver fet bé la feina era el consol que quedava a Becerra i a la resta dels seus companys, amb els interrogants que genera el fet d'acabar contracte i no haver renovat pel Girona. Els aficionats van formar un passadís per acomiadar el badaloní. Emocionat i feliç, Isaac Becerra va correspondre als seguidors gironins, molts d'ells joves i il·lusionats de tenir el seu ídol al costat.

Publicat a:
-L'Esportiu. Comarques Gironines 19-06-2016 Pàgina 12

Font del document: http://www.elpuntavui.cat/esports/article/52-futbol-catala/978530-danonim-a-idolatrat.html